

ת"פ 71204/12/20 - מדינת ישראל נגד יעקב לוי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 71204-12-20 מדינת ישראל נ' לוי
תיק חיצוני: 937793/2020

בפני כבוד השופט, סגן הנשיאה ארז נוריאלי
מאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ, עו"ד אנבל לוקס
נגד
נאשם יעקב לוי
ע"י ב"כ, עו"ד ירון פורר
גזר דין

רקע

1. בהכרעת דין מיום 22.3.21 הורשע הנאשם על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירת חבלה חמורה לפי סעיף 333 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.
2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 10.12.20, בתור לכניסה לסניף הדואר בראשל"צ, התפתח בין הנאשם למתלונן ויכוח על המיקום בתור, אשר בעקבותיו העיר המתלונן לנאשם ובתגובה לכך השיב הנאשם: "**חתיכת שרמוטה אתה לא יודע מי אני, אני אקח לך את הנשמה**". הנאשם נצמד למתלונן ולאחר שהמתלונן הדף אותו, נצמד הנאשם למתלונן בשנית והלם באגרוף בפניו. בתגובה המתלונן הדף את הנאשם שנפל בעוד המתלונן אוחז בגופו, או אז הלם הנאשם בחוזקה מכת אגרוף נוספת בפניו של המתלונן.
3. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן חבלה חמורה בפניו, לרבות חתך בעפעף התחתון של עין ימין שהיה צורך לתפור באורך כשני ס"מ, המלווה בנפיחות. כמו כן, גרמה הפגיעה להעדר תחושה והמטומה נרחבת באזור הפנים מצד ימין. בנוסף, נגרמו למתלונן שבר בארובת העין ומספר שברים באזור הסינוס המקסילרי מימין. בעקבות הפגיעה עבר המתלונן ניתוח לשחזור ארובת העין.
4. בהתאם להסדר הטיעון, נשלח הנאשם לשירות המבחן לעריכת תסקיר בעניינו, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות המבחן

5. בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירי שירות מבחן.
6. **על פי תסקיר מיום 23.1.22**, הנאשם כבן 70, נשוי ואב לחמישה ילדים, בחמש שנים האחרונות אינו עובד בשל היותו סובל מנכות ומבעיות רפואיות, דלקת פרקים כרונית ומחלת הסכרת. לאורך השנים ניהל אורח חיים התמכרותי לסמים קשים, אך מזה 15 שנים אינו צורך סמים כשבני משפחתו מהווים עבורו מוקד תמיכה. בהתאם להמלצת שירות המבחן נדחה הדיון בעניינו של הנאשם בשלושה חודשים לצורך השלמת הליך האבחון ומתן

עמוד 1

תסקיר משלים.

7. **על פי תסקיר מיום 14.4.22**, התרשם שירות המבחן מיכולתו של הנאשם להתבונן בביקורתיות על התנהלותו ומתובנות ראשוניות שגילה, באשר לגורמים הרגשיים שהניעו אותו לבצע את מעשיו. עוד התרשם שירות מבחן, כי הנאשם מודע לחומרת מעשיו ולנזק שגרם למתלונן. הנאשם הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי לצורך בחינה והעמקה במעשה העבירה ובדפוסיו הבעייתיים.
8. בבחינת הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד, הובאו בחשבון חומרת העבירות, הקושי של הנאשם בוויסות רגשי והתנהגות אימפולסיבית ואלימה כלפי המתלונן ללא הצבת גבולות פנימיים.
9. בבחינת הגורמים המפחיתים סיכון לעבירות אלימות, נלקחה בחשבון האחריות שנטל הנאשם, העדר מעורבות בפלילים בעשור האחרון וניקיון מסמים משך תקופה ארוכה. לצד אלו, הובא בחשבון תפקודו במישור המשפחתי, תמיכה משמעותית מצד בני משפחתו, וכן שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ונכונותו של הנאשם להשתלב בהליך טיפולי. להערכת שירות מבחן מכלול השיקולים הנ"ל מעידים על רמת מסוכנות נמוכה למעורבות בעבירות אלימות בעתיד.
10. לאור האמור, המליץ שירות המבחן על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה, במהלכו יוכל להשתלב בהליך טיפולי, אשר יהיה בו כדי להפחית סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. כמו כן, הומלץ על צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

ראיות לעונש

11. המתלונן העיד כי בעקבות האירוע נאלץ לעבור ניתוח בהרדמה מלאה בעקבותיו אושפז במשך ארבעה ימים ומאז הוא בטיפול ומעקב רפואי שוטף. המתלונן הוסיף כי הוא סובל מהעדר תחושה בלחי ימין ומכאבים עזים באזור עין ימין וכי מעבר לפגיעה הפיזית כתוצאה מהאירוע נפגע אף ביטחונו העצמי.
12. הוגשו אסופת מסמכים רפואיים ותמונות אודות פציעתו של המתלונן (ת/1 - ת/2).
13. הוגשה אסופת מסמכים הכוללת: מסמכים רפואיים בעניינו של הנאשם, תעודת נכה וקצבאות ביטוח לאומי המשולמים לנאשם (נ/1 - נ/2).

טענות הצדדים לעונש

14. **ב"כ המאשימה** טענה לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, בכללם שלמות גופו של הפרט ושלוות נפשו, כשמדובר בפגיעה בעוצמה גבוהה נוכח חומרת החבלה והנזק שנגרם למתלונן. כמו כן, הפנתה בטיעוניה לנסיבות ביצוע העבירות ולחומרת המעשים. הודגשה חומרת המעשים, שאירעו בעקבות ויכוח סרק על מיקום בתור לסניף הדואר.
15. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנתה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל 15 הרשעות קודמות (3 מהן אינן רלוונטיות), אך היות ומדובר בעבירות שהתיישנו נטען שאין לייחס משקל לעברו הפלילי, למעט העובדה שההליך הפלילי אינו זר לנאשם. בנוסף נטען כי יש לשקול לקולא את התרשמותו החיובית של שירות המבחן כעולה מהתסקיר בעניינו. לצד זאת, עולה מהתסקיר כי הנאשם נוטה לייחס את התנהגותו לגורמים חיצוניים ומתקשה לווסת את רגשותיו, כפי שעלה אף במהלך דיון הטיעונים לעונש. לאור האמור ובשים לב לחומרת העבירות, עמדתה של המאשימה היא כי אין לאמץ את המלצת שירות המבחן.
16. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע בהתחשב בנסיבות העניין מתחם ענישה, הנע בין 12 - 24 חודשי מאסר בפועל

(שהינו לדבריה מתחם נמוך מהמתחם לו עותרת המאשימה בעבירות מסוג זה). לבסוף עתרה להשית על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי משמעותי למתלונן.

17. **ב"כ הנאשם** הפנה בטיעוניו לנסיבות ביצוע העבירה. הודגש כי מדובר באירוע לא מתוכנן שהתפתח והסלים כשהנאשם היה בסערת רגשות. הודגש כי התנהגות זו אינה מאפיינת את הנאשם אף בשים לב לגילו ולעברו. לעמדתו, מבלי להקל ראש במעשיו של הנאשם, יש לתת את הדעת לכך שהנאשם פעל בתגובה לאלימות פיזית של המתלונן כלפיו, אשר דחף אותו ובעט בו. עוד צוין כי הנאשם היכה את המתלונן במכת אגרוף, ללא שימוש בחפץ כלשהו. בנוגע לנזק שנגרם נטען, כי לא צורפו מסמכים רפואיים בעניינו של המתלונן ממועד המאורח לחודש דצמבר 2020.

18. בכל הנוגע לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, הפנה ב"כ הנאשם לכך שהנאשם נטל אחריות, הודה בהזדמנות הראשונה וחסך בזמן שיפוטי. בנוסף, הפנה לתסקירים החיוביים בעניינו של הנאשם, לפיהם הנאשם הביע חרטה ואמפטיה למתלונן וכן נכונות להשתלב בהליך טיפולי. שירות המבחן התרשם כי רמת מסוכנותו נמוכה. ב"כ הנאשם הוסיף שכיום הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית במסגרת שירות המבחן.

19. בנוסף נטען כי יש לתת משקל לנסיבותיו האישיות של הנאשם: היותו כבן 71, נכה 100%, אב לחמישה ילדים וסב לשלושה עשר נכדים. בנוגע לעברו הפלילי, צוין שמעבר לכך שמדובר בעבר פלילי שהתיישן, אף אין בעברו של הנאשם עבירות אלימות והוא מעולם לא ריצה מאסר בפועל. מאז האירוע ועד היום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים, לדבריו חווה את האירוע באופן קשה וחלה הרעה במצבה הבריאותי כפי העולה מהמסמכים הרפואיים שצורפו בעניינו.

20. לבסוף, ביקש ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן להעמיד את הנאשם בצו מבחן ושל"צ בהיקף של 200 שעות לצד פיצוי למתלונן. לטענות בקביעת גובה הפיצוי יש להביא בחשבון את מצבו הכלכלי של הנאשם, כמו גם את העובדה שהמתלונן העיד כי הוא עתיד להגיש תביעה נזיקית נגד הנאשם.

21. לחלופין, ביקש ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות שירות.

22. הנאשם הביע חרטה על המקרה ועל התנהגותו במהלך הטיעונים לעונש, ציין כי כשראה תמונות של המתלונן בכה והוא לוקח אחריות על מעשיו. עוד ציין כי הוא סב לשלושה עשר נכדים ובימים אלה עתיד להפוך לסבא רבא. לצד זאת, ניכר היה מדבריו של הנאשם, כי הוא עסוק בכאבו הנובע לדבריו מהתנהלותו של המתלונן בקשר לפרשה וזו היתה לדבריו הסיבה להתפרצותו במהלך דיון הטיעונים לעונש, כלשונו: **"אם הייתי מתלונן הוא היה בבית סוהר ואני הייתי בבית"** (עמ' 23, ש' 1 - 4).

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

23. עקרון הלימה הוא העיקרון המנחה בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין. בקביעת מתחם העונש ההולם את מעשי העבירות אותן ביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט בערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.

24. במקרה דנן, פגע הנאשם בערכים חברתיים שנועדו להגן על הערך המוגן של שלמות הגוף, לצד זכותו של הפרט לתחושת ביטחון, לשלוות נפש ולכבוד.

25. אין צורך להכביר מילים על חומרתן הרבה של עבירות האלימות ועל הערכים החברתיים שעליהם יש להגן. בהקשר זה אפנה לע"פ 799/19 **צ'קול נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.7.19) שם נקבע: **"בית משפט זה עמד לא אחת על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות, לנוכח הפגיעה הקשה בערכים המוגנים של שלמות הגוף והנפש וההגנה על הביטחון, ועל הצורך בהרתעה מפני ביצוען. על רקע התגברות מעשי האלימות אף ניכרת מגמה ברורה בפסיקה של החמרה בענישה בעבירות אלימות בכלל ובעבירת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בפרט, לא כל שכן בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה כבעניינו ..."**

26. בתי המשפט שבו והדגישו את הצורך להילחם בגל האלימות הנפוץ בחברה הישראלית באמצעות ענישה מחמירה ומרתיעה. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו בע"פ 7555/11 **פלויני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.7.12): **"יש להלחם באלימות שפשטה בחברה הישראלית על כל צורותיה וגווניה, אם בתוך המשפחה ואם מחוצה לה, אם בקרב בני נוער ואם בקרב מבוגרים. נגע האלימות הינו רעה חולה שיש לבערה מן היסוד, ומן הראוי כי ידע כל איש ותדע כל אישה כי אם יבחרו בדרך האלימות ייטו בתי המשפט להשתית עליהם עונשי מאסר משמעותיים ומרתיעים מאחורי סורג וברית."**

27. בביצוע עבירת האיומים, פגע הנאשם פגיעה משמעותית בערכים שנועדו להגן על שלווה נפשו של הפרט ועל חופש הפעולה שלו, זאת כאשר מעשה האיום נועד להניע אדם לבצע פעולה כלשהי בניגוד להסכמתו החופשית, או להניאו מפעולה אותה ביקש לבצע (ראה, למשל, ע"פ 103/88 משה ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373, 379 (1989)).

28. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק העונשין), נתתי דעתי למהות העבירות, לאופיין ולחומרת המעשים ותוצאותיהם. בעקבות ויכוח סתמי שהתפתח בין הנאשם למתלונן על המיקום בתור לסניף הדואר, ולאחר שהמתלונן העיר לנאשם, איים הנאשם בבוטות על המתלונן: **"חתיכת שרמוטה אתה לא יודע מי אני, אני אקח לך את הנשמה"** ומיד לאחר מכן הכה אותו בפניו בשתי מכות אגרוף שגרמו לו לחבלה חמורה. אף אם אין מדובר באירוע אלימות מתוכנן מראש, הרי שהיה ביכולתו של הנאשם למנוע אותו או לחדול ממעשיו. בכל מקרה, אין כל הצדקה לתגובה האלימה הקיצונית בה נקט כלפי המתלונן.

29. בנוסף, נתתי דעתי לנזק המשמעותי שנגרם למתלונן, המגובה במסמכים הרפואיים שצורפו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרמו למתלונן שבר בארובת העין ומספר שברים נוספים באזור הפגיעה. בעקבות הפגיעה עבר המתלונן ניתוח לשחזור ארובת העין, בעטייו אושפז במשך ארבעה ימים. כמו כן, נגרמו למתלונן חתך בעפעף התחתון של עין ימין והעדר תחושה באזור הפנים מצד ימין. בעדותו במסגרת הטיעונים לעונש העיד המתלונן כי התחושות הקשות מיום האירוע מלוות אותו עד היום, ביטחונו העצמי נפגע והוא סובל מהעדר תחושה בלחי ימין וכאבים באזור הפגיעה.

מדיניות הענישה

30. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות גרימת חבלה חמורה היא רחבה ותלויה בנסיבות המיוחדות של כל מקרה. מנעד הענישה נגזר ממספר שיקולים ובכללם: עוצמת החבלה, הנזק שנגרם, האם היתה העבירה מלווה בתכנון מוקדם ובשימוש בנשק קר, האם נלוו לביצוע המעשים עבירות נוספות כגון איומים. במקרים דומים של עבירות חבלה חמורה, הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 2298/20 **עזרא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 5.4.20), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם

שהורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת חבלה חמורה. בעקבות ויכוח שפרץ בין הנאשם למתלונן, הפיל הנאשם את המתלונן ארצה ותקף אותו בבעיטות ובאגרופים. המתלונן סבל משברים בצלעות והמטומות בראשו והוא נזקק לטיפול רפואי. נקבע **מתחם עונשי הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר**, ועל הנאשם, נעדר עבר פלילי, הושת עונש עיקרי של **10 חודשי מאסר בפועל**. ערעור הנאשם על חומרת העונש נדחה.

ב. ברע"פ 176/13 **שי בן ארי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 20.2.13), הורשע הנאשם על יסוד הודאתו בעבירה של חבלה חמורה ובעבירת איומים. בעקבות ויכוח על מקומות חניה, תקף הנאשם את המתלונן במכת אגרוף והמשיך להכותו ולבעוט בו בכל חלקי גופו גם לאחר שהמתלונן נפל על הקרקע. באותו מעמד איים הנאשם על אשתו של המתלונן. למתלונן נגרמו חבלות חמורות ונשברה פלטת שיניים. בית משפט השלום גזר על הנאשם עונש של **24 חודשי מאסר בפועל** ורכיבי ענישה נלווים. גזר הדין אושר ע"י בתי המשפט המחוזי והעליון.

ג. בעפ"ג (מרכז) 25258-08-13 **יורי אלכסננקו נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.12.13), הורשע הנאשם

על פי הודאתו בעבירת חבלה חמורה שגרם למתלונן. הנאשם היכה את המתלונן בפניו לאחר ויכוח אלים שפרץ ביניהם. בית המשפט גזר על הנאשם **8 חודשי מאסר בפועל**, 2 מאסרים על תנאי, קנס ופיצוי. גזר הדין אושר ע"י בית המשפט המחוזי.

ד. בעפ"ג 30709-01-12 (מח' מרכז) **ויאצסלב לופט נ' מ"י** (פורסם בנבו, 27.3.12), הורשע הנאשם על פי הודאתו בביצוע עבירת חבלה חמורה. הנאשם היכה את המתלונן במכת אגרוף בפניו, לאחר שהמתלונן הנמיך עוצמת מוזיקה לה האזינו המתלונן וחבריו. כתוצאה מהמכה, המתלונן נפל, נחבט בקרקע ונגרמו לו שברים רבים בעצמות האף. בית המשפט שקל את העובדה ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, לנאשם היה עבר פלילי בעבירות אלימות והנאשם לא גילה חרטה ואמפטיה כלפי המתלונן. מנגד, זקף בית המשפט לקולת העונש את הודאתו של הנאשם ונסיבותיו המשפחתיות והכלכליות. **הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל** בצירוף הפעלת מאסר מותנה במצטבר, סה"כ 16 חודשי מאסר, ועונשים נלווים. הערעור על גזר הדין נדחה.

ה. בעפ"ג (מח' חי') 4007-01-16 **איגור וולקוביץ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.2.16), נדון עניינו של נאשם, שהורשע בעבירה של חבלה חמורה, בנסיבות בהן תקף את אחותו באגרופים, על רקע ויכוח סתמי, וגרם לה שברים וחתכים בפניה. המתלוננת נזקקה לניתוח ולתקופת החלמה. בית המשפט השלום קבע **מתחם ענישה הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר**, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שציין שמדובר בעונש ראוי ומאוזן.

ו. בעפ"ג (מחוזי ים) 1050-09-20 **מדינת ישראל נ' מלינובסקי** (17.11.20) קיבל בית המשפט המחוזי את ערעור המדינה על קולת העונש, שהוטל על נאשם שהורשע בעבירה של חבלה חמורה והעמידו על **24 חודשי מאסר בפועל**. על רקע מחלוקת בין הנאשם לבין המתלונן, הגיע הנאשם לבית המתלונן וכאשר האחרון יצא מביתו, הכה אותו הנאשם מספר פעמים באמצעות אגרופים לגוף וללסת עד שזו נשברה, באופן שהצריך התערבות ניתוחית. בית המשפט המחוזי קבע כי בנסיבות המקרה **מתחם הענישה נע בין 16 ל-32 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בת"פ (רמ') 17042-04-16 **מדינת ישראל נ' פאדל** (פורסם בנבו, 31.1.17) הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של חבלה חמורה ואיומים, בנסיבות בהן היכה נהג מונית במכת אגרוף לפניו שהפילה אותו ארצה. בעוד המתלונן שוכב על הרצפה בעט בו הנאשם מספר פעמים, רגלו של המתלונן נשברה והוא נזקק לניתוח. בנוסף, הורשע הנאשם בהפרת הוראה חוקית והחזקת סמים בתיק מצורף. **נקבע מתחם לעבירת חבלה חמורה ואיומים הנע בין 10 חודשים ל- 30 חודשים.** על הנאשם נגזרו 15 חודשי מאסר בפועל בגין כלל העבירות בהן הורשע, וזאת חרף היות המאסר ראשון עבירו וביצוע העבירות בעת היותו בגיר - צעיר.

ח. בת"פ (מרכז-לוד) 59923-02-19 **מדינת ישראל נ' חביב** (פורסם בנבו, 9.3.21) הורשעו נאשמים 1 ו-2 בהתאם להודאתם בעבירות של חבלה חמורה ותקיפה בנסיבות מחמירות ונאשם 3 הורשע בהתאם להודאתו בעבירה של סיוע לתקיפה בנסיבות מחמירות. באותן נסיבות הותקפו שני מתלוננים על ידי נאשמים 1 ו-2 ובסיועו של נאשם 3 בדחיפות, אגרופים, מכות ובעיטות חזקות. כתוצאה מהתקיפה נפלו משקפיו של המתלונן 1 והוא סבל מכאבים בפיו, ואילו למתלונן 2 נגרמו שבר בירך ימין וקיצור של רגל ימין ב-2 ס"מ, בעטיו הוא נזקק לקביים. אשר לנאשם 3 הגיעו הצדדים להסכמה כי המאשימה תגביל טיעוניה לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. בגין מעשיהם של נאשמים 1 ו-2 נקבע **מתחם ענישה הנע בין 10 ל-30 חודשי מאסר** ואילו בגין מעשיו של נאשם 3 נקבע מתחם ענישה הנע בין צו של"צ ועד 12 חודשי מאסר בפועל. על כל אחד מהנאשמים 1 ו-2 הוטל, בין היתר, **עונש מאסר של 10 חודשי מאסר בפועל** לצד פיצוי בסך 50,000 ₪ למתלונן 2, ואילו על נאשם 3 הוטלו חודשיים מאסר לנשיאה בעבודות שירות.

31. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות איומים מעלה כי במקרים דומים, הוטלו על נאשמים עונשים כמפורט להלן:

א. ברע"פ 2016/11 **יעקב קדוש נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.3.11) הורשע הנאשם, לאחר ניהול הוכחות, בעבירת איומים. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שרות, מאסר על תנאי וקנס. בית המשפט המחוזי דחה את ערעורו של הנאשם מפאת אי התייצבות ובקשת הרשות שהגיש לבית המשפט העליון נדחתה אף היא.

ב. בע"פ (מרכז) 12497-05-13 **משה תם נגד מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 1.9.13), הורשע המערער בעבירת איומים. בית המשפט גזר עליו 3 חודשי מאסר לריצוי בפועל, הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים לריצוי במצטבר, כך שסה"כ ירצה הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ההליכים בערעור הופסקו בעקבות פטירתו של המערער.

ג. בת"פ (כפר סבא) 41196-05-10 **מדינת ישראל נגד משה גידו** (פורסם בנבו, 15.7.12) הורשע הנאשם על סמך הודאתו בעבירת איומים על רקע ויכוח על מקום חנייה, בכך שאמר למתלונן "**תעיף את האוטו אתה גם ככה מת, אני ארצה אותך**" ומיד ובסמוך לכך זרק אבן שהתנפצה על הרצפה. בית המשפט גזר עליו מאסר על תנאי בן 8 חודשים, קנס ופיצוי.

ד. בת"פ (צפת) 21596-08-11 **מדינת ישראל נגד ירון סננס** (פורסם בנבו, 22.5.12) הורשע הנאשם בעבירת איומים. הנאשם איים להרוג את המתלוננת, לאחר שביקשה ממנו באמצעות אחיו להחזיר לה כסף שנעלם מביתה. על הנאשם הושטו 3 חודשי מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננת.

32. לאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלוונטיים ובהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40'ג'), בשים לב למכלול נסיבות העניין, לחומרת המעשים ולתוצאותיהם, ובהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם בענייננו נע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

חריגה ממתחם הענישה:

33. כידוע חריגה ממתחם העונש ההולם אפשרית משיקולי שיקום. ברע"פ 262/14 נאשף נ' מ"י (פורסם בנבו, 22.1.2014) קבע בית המשפט העליון: **"בית המשפט יטה לבכר את שיקולי שיקומו של הנאשם על פני שיקולים אחרים כאשר הוא משתכנע כי הנאשם השתקם ושינה את דרכיו, או כי קיים סיכוי ממשי לשיקומו"**.

34. עוד נקבע בפסיקה היא כי הענישה לעולם תהא אינדיבידואלית ועליה לקחת בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם וסיכויי שיקומו. בעניין זה פסק בית המשפט העליון בע"פ 3820/09 מדינת ישראל נ' חיים אוהיון (פורסם בנבו, 6.9.09): **"כידוע, עקרון הענישה האינדיבידואלית הוא עקרון יסוד בשיטת המשפט הפלילית שלנו [ראו סעיפים 5-7 לחוות דעתי ברע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 5.5.2009)], ויש להימנע מהחלת כלל עונשי שירותי מבלי להתייחס לנסיבות המקרה הקונקרטי ולבחון את משקלם של מכלול שיקולי הענישה, ובגדרם אף את נסיבותיו האישיות וסיכויי השיקום של הנאשם, כל זאת לאור המסכת העובדתית כפי שזו נפרסת בפני הערכאה הדיונית ובשים לב לחומרת העשייה הפלילית..."**.

35. במקרה שלפניי נתתי דעתי להתרשמותו החיובית של שירות מבחן כעולה מהתסקיר בעניינו של הנאשם מיום 14.4.22. בבחינת הגורמים המפחיתים סיכון לעבירות אלימות, נלקחה בחשבון האחריות שנטל הנאשם, יכולתו להתבונן בביקורתיות על התנהלותו, העדר מעורבות בפלילים בעשור האחרון וניקיון מסמים משך תקופה ארוכה. לצד אלו, הובאו בחשבון תפקודו במישור המשפחתי, תמיכה משמעותית מצד בני משפחתו וכן שיתוף הפעולה עם שירות המבחן ונכונותו להשתלב בהליך טיפולי לצורך הפקת לקחים ורכישת כלים לויסות רגשי. להערכת שירות מבחן מכלול השיקולים הנ"ל מעידים על רמת מסוכנות נמוכה למעורבות בעבירות אלימות בעתיד. לדברי ב"כ הנאשם, בעת האחרונה החל הנאשם להשתלב בהליך שיקום במסגרת שירות המבחן, אך מדובר בהליך שיקומי שרק החל ונמצא בשלבי הראשוניים.

36. לצד אלו, בבחינת הסיכון להישנות עבירות אלימות בעתיד, הובאו בחשבון על ידי שירות המבחן חומרת העבירות והאלימות הפיזית שהופעלה כלפי המתלונן ללא הצבת גבולות פנימיים, הקושי של הנאשם בוויסות רגשי והתנהגות אימפולסיבית, כפי שאף עלה במהלך דיון הטיעונים לעונש וכפי שציינתי בהחלטתי שניתנה במעמד זה: **"אוסף על כך את התנהגותו של הנאשם באולם בית המשפט במהלך עדותו של המתלונן, התנהגות אשר מלמדת על קושי בוויסות התנהגות, על אי נטילת אחריות מלאה ואף אומר בזהירות, השלכת חלק מחומרת המעשים על המתלונן"** (עמ' 18, ש' 26 - 28).

37. באיזון בין השיקולים השונים, ובשים לב לחומרת המעשים ולתוצאתם, אני סבור כי לא ניתן להימנע מענישה משמעותית הכוללת גם רכיב של מאסר בפועל. אין במכלול הנתונים שהונחו לפניי כדי לקבל את המלצת שירות המבחן להסתפק בהטלת עונש של ש"צ ואף עונש של עבודות שירות, יחטא לשיקול ההלימה ולא ישקף את חומרת מעשיו של הנאשם והנזק החמור שנגרם למתלונן, וזאת נוכח נסיבות המקרה ותוצאותיו. משכך, אין מקום לסטות מהמתחם לקולא או חומרה.

38. לאחר שקילת מכלול הנתונים, תוך מתן משקל לשיקולי ההלימה וההרתעה מחד גיסא, ולנסיבותיו האישיות של הנאשם, ובפרט לגילו המבוגר, מצבו הבריאותי והתסקירים בעניינו מאידך גיסא, אני סבור כי אין מקום לחרוג לקולא מהרף התחתון של מתחם העונש שנקבע על ידי, אך יש בכל השיקולים דלעיל, כדי להביא אותי להסתפק בעונש ברף התחתון, בנוגע לרכיב המאסר בפועל, לצד ענישה נוספת.

העונש ההולם

39. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40 י"א לחוק העונשין.

40. במסגרת השיקולים לקולא, נתתי דעתי לכך, שהנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי. הנאשם הביע חרטה על המקרה, אך מדבריו ניכר כי אין מדובר בחרטה מלאה וכי הוא עסוק בכאבו וגילה נטייה לקורבנות והעדר אמפטיה למתלונן.

41. בנוסף, ניתן משקל לקולא לנסיבות האישיות של הנאשם ובפרט לגילו המבוגר, היותו סובל מנכות והבעיות הבריאותיות מהן הוא סובל, כפי העולה מהמסמכים שצורפו בעניינו.

42. בנוגע לעברו הפלילי של הנאשם, התחשבתי בחלוף הזמן הרב שעבר מאז בוצעו העבירות בהן הורשע בעבר ובכך שמדובר בעבירות שהתיישנו, זאת אף בשים לב לעמדת המאשימה, לפיה אין לייחס משקל לעברו הפלילי המכביד של הנאשם, למעט העובדה שההליך הפלילי אינו זר לו.

43. כמו כן, נתתי דעתי להתרשמותו החיובית של שירות מבחן כעולה מהתסקיר בעניינו של הנאשם מיום 14.4.22 כמבואר בהרחבה לעיל, ולכך שבעת האחרונה החל הנאשם להשתלב בהליך שיקום במסגרת שירות המבחן.

סוף דבר

44. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 10 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו לפי רישומי שב"ס.

ב. מאסר מותנה בן 8 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור עבירת חבלה חמורה או כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר מותנה בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר, לבל יעבור עבירת איומים, או כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן בסך 12,000 ₪. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט ויועבר לחשבון הבנק של המתלונן, בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום על ידי המאשימה. הפיצוי ישולם ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, החל מיום 1.9.22 ובכל 1 לחודש עוקב. היה ותשלום כלשהו לא ישולם במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי והסכום יישא הפרשי ריבית והצמדה החל מהיום.

הפיצוי יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

ה. קנס כספי בסך 1,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-3 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים

החל מיום 1.9.22 ובכל 1 לחודש עוקב. היה ותשלום כלשהו לא ישולם במועדו, תעמוד היתרה לפירעון מידי והסכום יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין.

הקנס יועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, וניתן יהיה לשלמו בתוך 3 ימים מיום גזר הדין באחת הדרכים המפורטות באתר המרכז.

זכות ערעור כדין תוך 45 ימים.

ניתנה היום, כ"ב תמוז תשפ"ב, 21 יולי 2022, בנוכחות
הצדדים.